

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce **J. H.**, proti žalovanému **Finančnímu úřadu pro Královéhradecký kraj**, se sídlem Hradec Králové, Horova 824/17, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 16. 8. 2017, č. j. 31 Af 51/2016 – 74,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností brojí proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 16. 8. 2017, č. j. 31 Af 51/2016 – 74, jímž krajský soud stěžovateli nepřiznal osvobození od soudního poplatku (výrok I.), zamítl jeho návrh na ustanovení advokáta (výrok II.), stěžovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku (výrok III.), zamítl jeho návrh na přiznání odkladného účinku žalobě (výrok IV.) a stěžovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě (výrok V.). Současně stěžovatel požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a namítl podjatost soudců krajského soudu.

[2] Nejvyšší správní soud nejprve konstatuje, že stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo [(§ 102 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)]. Kasační stížnost však nepodal včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), ačkoliv byl v napadeném usnesení náležitě poučen o délce lhůty k podání kasační stížnosti i o počátku jejího běhu.

[3] Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do *dvou týdnů* po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje. Podle věty třetí citovaného ustanovení zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

[4] Z doručenky na rubu čl. 78 spisu krajského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že napadené usnesení bylo stěžovateli doručeno prostřednictvím provozovatele poštovních služeb fikcí v pondělí 28. 8. 2017 (§ 49 odst. 2 a 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve spojení s § 64 s. ř. s.). Dne 12. 9. 2017 zaslal stěžovatel předmětnou kasační stížnost Nejvyššímu správnímu soudu e-mailem bez zaručeného elektronického podpisu (čl. 3 spisu zdejšího soudu). Poté, v souladu s § 37 odst. 2 s. ř. s., zaslal prostřednictvím provozovatele

poštovních služeb Nejvyššímu správnímu soudu originál předmětného podání [v obálce bylo navíc založeno podání ze dne 4. 9. 2017, (dle hlavičky) adresované krajskému soudu, obsahující námitku podjatosti všech soudců *zdejšího* soudu (dle obsahu zjevně míněn krajský soud) a návrh na delegaci nutnou, (další) žádost o osvobození od soudních poplatků i o ustanovení advokáta a sdělení o podání kasační stížnosti, včetně návrhu na přiznání odkladného účinku], který byl doručen dne 14. 9. 2017 (čl. 5 spisu zdejšího soudu).

[5] Ze shora popsaného skutkového stavu věci je zřejmé, že dnem, kdy nastala skutečnost určující počátek lhůty pro podání kasační stížnosti (§ 40 odst. 1 s. ř. s.), bylo pondělí 28. 8. 2017. Dnem následujícím počala běžet dvoutýdenní lhůta (§ 106 odst. 2 s. ř. s.) pro podání kasační stížnosti. Konec této dvoutýdenní lhůty pak podle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty, tedy na pondělí 11. 9. 2017. Tento den byl posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti. Nejpozději tohoto dne by tedy musela být kasační stížnost podána u soudu, nebo alespoň předána k poštovní přepravě (§ 40 odst. 4 s. ř. s.). Kasační stížnost však byla stěžovatelem zaslána na elektronickou podatelnu zdejšího soudu až dne 12. 9. 2017 (k její konvalinci došlo dne 14. 9. 2017 – viz bod [4] tohoto usnesení; byla tedy podána opožděně. Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že pozdní podání kasační stížnosti jde výlučně k tíži stěžovatele, přičemž tuto vadu nelze nikterak zhojit, neboť zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti není možné prominout. Lhůta pro podání kasační stížnosti je zákonnou procesní lhůtou s propadnými účinky, jejíž nedodržení má za následek ztrátu možnosti účinně provést tento procesní úkon.

[7] Nejvyšší správní soud tedy z uvedených důvodů kasační stížnost proti napadenému usnesení krajského soudu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., jako opožděně podanou.

[8] S ohledem na nutné odmítnutí kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud již nezabýval žádostí stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro toto řízení, ani návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Takový postup by byl ryze formální a rozporný se zásadou procesní ekonomie. K obecné námitce podjatosti všech soudců krajského soudu a návrhu stěžovatele na delegaci nutnou Nejvyšší správní soud pouze uvádí, že identická námitka a návrh stěžovatele již byly zdejším soudem vyřízeny usnesením ze dne 26. 4. 2017, č. j. Nao 158/2017 – 61, kdy bylo rozhodnuto, že soudci krajského soudu nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodování věci vedené pod sp. zn. 31 Af 51/2016.

[9] O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., a to tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. října 2017

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu